

สร้างพลังเครือข่ายครูวิจัยส่งเสริมเรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน

ดร.วิรัตน์ คำศรีจันทร์

ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล พฤศจิกายน ๒๕๕๒

*"...คุณครูและเครือข่ายโรงเรียนเหล่านี้ ไม่เพียงมีพลังความสนใจ
ที่แสดงผ่านการสมัครเข้าร่วมโครงการเองแล้วเท่านั้น ..."*

ตอนเย็นของเมื่อวาน วันพฤหัสบดี ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ผมไปที่โรงแรมรอยัลซิดีเพื่อแวะไปเจอเพื่อนและถือโอกาสจัดการประชุมเพื่อพัฒนาเครือข่ายครูพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะสร้างศักยภาพทางวิชาการแก่ครูสหสาขา กับสร้างพลังเครือข่ายครูและหน่วยปฏิบัติการเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียนโดยกระบวนการวิจัย เป็นโครงการความร่วมมือกันของมูลนิธิสยามกัมมาจลกับภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเครือข่ายครูที่ทางมูลนิธิสยามกัมมาจลเลือกโรงเรียนจำนวนหนึ่งจากทั่วประเทศ แล้วให้คุณครูของโรงเรียนในกลุ่มที่ได้รับการพิจารณานั้นสมัครเข้าร่วมโครงการด้วยตนเอง โดยให้โควตาโรงเรียนละ ๓-๔ คน

อาจารย์พนม จันทร์ดิษฐ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านหนองไผ่ อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ เป็นผู้หนึ่งที่นำเสนอแนวคิดและผลักดันให้เกิดการริเริ่มโครงการนี้ อาจารย์พนมเล่าให้ผมพอได้ทราบความเป็นมาบ้างเล็กน้อยว่าได้แสดงความสนใจและนำเสนอแนวคิดกับผู้บริหารของมูลนิธิสยามกัมมาจล แล้วก็ได้รับการสนับสนุนให้ค่อยๆริเริ่มและทำมาเรื่อยๆ

ความสนใจเดิมมีอยู่ ๒ เรื่องที่สำคัญ คือ มุ่งสร้างเครือข่ายเพื่อช่วยกันพัฒนาโรงเรียนและการเรียนการสอนที่ส่งเสริมแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อน้อมใส่เกล้าและดำเนินตามแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯพระราชทานให้แก่สังคมไทยและเผยแพร่แก่นานาชาติ ให้เป็นหนทางแก้ปัญหาโดยวิถีแห่งปัญญาและความมีเหตุมีผล อันนำไปสู่การก่อเกิดสุขภาวะร่วมกันทั้งของสังคมไทยและมวลมนุษยชาติ มีความสมดุลกันของความเป็นท้องถิ่นกับโลกาภิวัตน์ มากยิ่งขึ้น

อีกความสนใจหนึ่งก็คือ ต้องการทำให้เป็นโอกาสในการเสริมศักยภาพทางวิชาการและการพัฒนาตนเองอย่างบูรณาการของครูและโรงเรียน โดยเชื่อว่าจะทำให้โรงเรียนที่ร่วมมือกันเป็นเครือข่ายนี้สามารถยกระดับการพัฒนาขึ้นอย่างบูรณาการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้สะท้อนหลักปรัชญาและแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง เข้าสู่การจัดการเรียนการสอนขั้นพื้นฐานซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับคนส่วนใหญ่ มีนัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศผ่านการสร้างคนในรุ่นอนาคต รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาบทบาทของโรงเรียนให้มีความเป็นหน่วยวิชาการ จัดการความรู้เพื่อสร้างเสริมสุขภาวะชุมชนในท้องถิ่น

อาจารย์พนมได้คุยความคิดนี้กับผมมาเป็นปีแล้วในหลายฐานะด้วยกัน ทั้งในฐานะเป็นเพื่อนกันและผมกับภรรยาของอาจารย์ก็เป็นคนหนองบัว นครสวรรค์ บ้านเดียวกัน ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อคืนพอคุยกันไปสารพัดเรื่องก็เพิ่งได้ทบทวนให้ผมจำได้ว่า อาจารย์พนม **จันทร์ดิษฐ์** นี้เคยไปเป็นครูใหญ่ที่โรงเรียนบ้านผม คือ **โรงเรียนวันครู(๒๕๐๔)** หลัง **คุณครูประสิทธิ์ ยั้งยืน** (พ่อของ **ลิขิต ยั้งยืน** เพื่อนร่วมรุ่นผมที่หนองคอกและเป็นนักกีฬาฟุตบอลของโรงเรียน) และ **ก่อนคุณครูบุญส่ง ว่องสารกิจ** (ถึงแก่กรรมแล้ว)

ผมเองก็มีความสนใจไปด้วยในหลายเรื่อง ทั้งอยากเป็นคนช่วยค้นหาและช่วยเชื่อมโยงให้คนทำงานทางการศึกษาในแนวทางใหม่ๆ ได้เป็นเครือข่ายร่วมคิดและริเริ่มทำสิ่งต่างๆ ด้วยกันกับผู้บริหารและคนของมหิดลในโอกาสที่มหาวิทยาลัยมหิดลจะหนุนให้มิมมหาวิทยาลัยมหิดล นครสวรรค์ บ้านเกิดของผม และอีกทางหนึ่ง ก็เป็นความสนใจที่จะเรียนรู้ไปเรื่อยๆ กับคนที่เปี่ยมมือทำงานดีๆ ทางด้านต่างๆ และมีวิถีทำงานในแนวประชาคม เอาไว้เป็นกลุ่มนั่งคุยและชวนกันทำงานให้กับท้องถิ่นบ้านเกิดในโอกาสต่างๆ รวมทั้งสะสมเป็นข้อมูลและกรณีตัวอย่างจากแหล่งประสบการณ์ของหน่วยทางสังคมเล็กๆ ที่มีแบบแผนใหม่ๆ ในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในสังคมไทยให้ดูตากว้างสำหรับทำวิจัย เขียนหนังสือ สอนและบรรยาย ให้ทันสมัยกับสังคมและสภาพแวดล้อมอยู่เสมอ ทั้งหมดนี้เลยทำให้คุยกันได้เรื่อยๆ ในทุกเรื่อง

ตลอดการคุยและหารือกันมาอยู่เรื่อยๆ นั้น **อาจารย์พนม จันทร์ดิษฐ์** ประารภว่า มีประสบการณ์จากการทำกิจกรรมพัฒนาในโรงเรียนมาพอสมควรแล้ว ต่อไปจึงมีความสนใจที่จะทำโดยมีการถอดบทเรียนและมีการวิจัยเพิ่มขึ้นมาอีกมิติหนึ่ง โดยมีทีมอาจารย์จากมหาวิทยาลัยเข้าไปเป็นที่เลี้ยง

ในทรรศนะผมแล้ว ก็เห็นถึงโอกาสเสริมพลังการพัฒนาหลายมิติที่จะสามารถทำให้มีนัยยะต่อการก่อเกิดนวัตกรรมสังคมและสิ่งสร้างสรรค์ของเครือข่ายลักษณะนี้ ทั้งโอกาสได้พัฒนาตนเองของครู โรงเรียน ชุมชน และเครือข่ายความร่วมมือเพื่อสร้างพลังปฏิรูปการศึกษาขึ้นมาจากเครือข่ายในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เครือข่ายครูและโรงเรียนจะได้เรียนรู้จากประสบการณ์ของกันและกัน โดยมีบทเรียนการทำจริงของตนเองเป็นครู พร้อมกับได้รับการถ่ายทอดศักยภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัยที่มีการจัดการศึกษาทางด้านศึกษาศาสตร์ในขั้นสูง ผ่านการวิจัยและการเรียนรู้ที่บูรณาการไปกับการได้ลงมือปฏิบัติอย่างลึกซึ้ง เป็นโมเดลที่จะสะท้อนภูมิรู้เชิงบริบทของสังคมไทยอย่างดีที่ไม่สามารถนำเข้ามาจากวิชาการและความรู้ของภายนอกแต่เพียงลำพังซึ่งน่าวิจัยและพัฒนาซอกลงไปอีกชั้นหนึ่งเป็นอย่างยิ่ง เห็นลางๆ ว่ามีบทเรียนที่จะใช้ชี้นำการพัฒนาชุมชนของประเทศอย่างบูรณาการที่มาจากเครือข่ายผู้ปฏิบัติในวิถีชุมชน ซึ่งยึดหยุ่นไปกับเงื่อนไขระดับจุลภาคและสอดคล้องกับบริบทอันหลากหลายของท้องถิ่นและชุมชน

มหาวิทยาลัยมหิดล ก็จะได้รูปแบบการพัฒนาบทบาททางวิชาการอีกแบบหนึ่งที่เหมือนกับทำให้เครือข่ายโรงเรียนในระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานและสังคมไทย เป็นเครือข่ายสาธิตทางวิทยาศาสตร์การศึกษาของมหาวิทยาลัย เหมือนกับเป็นห้องปฏิบัติการทางสังคมที่สร้างความเป็นจริงกับสังคมทั้งประเทศโดยไม่ต้องทำให้เครือข่ายครู ซึ่งทั้งเก่งทางวิชาการ มีพลังจิตอาสา และมีพลังการริเริ่มออกมาจากตนเองอยู่เป็นทุนเดิมอย่างดีต้องหลุดออกมาจากงานประจำอย่างแยกส่วน

เมื่อความสนใจมีอยู่อย่างที่กล่าวถึงในข้างต้นแล้ว ก็เลยอยากให้ผมช่วยประสานงานอีกทางหนึ่งกับทีมวิจัยและทีมประเมินผลของรองศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ พลายน้อย จากภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล อาจารย์อยากได้ทีมนี้เป็นพี่เลี้ยงให้ เพราะเคยทำงานมาด้วยแล้วในโครงการวิจัยและพัฒนาเครือข่ายการจัดการความรู้โรงเรียนชานา(มูลนิธิวิญญูข้าว และศาสตราจารย์ นายแพทย์วิจารณ์ พานิชย์) ในนามสถาบันการจัดการความรู้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาสังคม เป็นแกนนำหลักของโครงการนี้ด้วย) เรียกว่ามีทุนประสบการณ์และได้ความประทับใจกันเป็นทุนเดิมอยู่มากแล้ว การขอแรงผมให้ช่วยประสานงานจึงเป็นเพียงช่วยเสริมความมั่นใจเพิ่มขึ้นอีกเท่านั้น

ผมก็นำเอาความสนใจนี้ไปนั่งคุยให้ทราบต่อท่านรองศาสตราจารย์ ดร.เนาวรัตน์ พลายน้อย รวมทั้ง นายแพทย์ สมพงษ์ ยุงทอง ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้ดูแลมหาวิทยาลัยมหิดล นครสวรรค์ อยู่เสมอมาเป็นปีเหมือนกัน ทุกท่านดูมีความใส่ใจไปในทางที่สอดคล้องกัน แล้วก็ค่อยคิดและทำไปตามเหตุปัจจัยที่เอื้อให้ที่ละเล็กละน้อย ยกระดับให้เชื่อมโยงกันไปตามลำดับ ซึ่งคนทำงานแนวประชาสังคมเรียกแนวการทำงานแบบนี้ว่าเป็นแนวลึกและเล่นประเด็นเย็น ครั้งหนึ่งผมเคยได้ยิน ดร.สีลาภรณ์ บัวสาย เรียกนักวิชาการในแนวนี้ว่า นักวิชาการแนวพิราบ ไม่มุ่งต่อสู้หิวหรือปะทะคู่กันก้าวร้าวเพียงเพื่อเอาชนะคะคานกัน ไม่ไหลตามกระแสสังคม

เมื่อหารือกันมาได้ระยะหนึ่งแล้วทางมูลนิธิสยามกัมมาจลก็สนับสนุนให้จัดประชุมระดมความคิดพัฒนากรอบความสนใจและประเด็นการวิจัย เพื่อค่อยๆทำให้เป็นเครือข่ายครูวิจัย โดยแต่ละโรงเรียนก็จะมีชุดโครงการวิจัยย่อยๆที่หลากหลายไปตามความสนใจของแต่ละแห่งและของคุณครูแต่ละคน ทว่า ไม่ว่าจะเป็นเรื่องที่ได้ประเด็นความสนใจมาจากกลุ่มสาระการเรียนรู้ใดในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ก็จะมุ่งพัฒนาให้สะท้อนการเรียนรู้จากกิจกรรมในโรงเรียน ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ที่บูรณาการการเรียนรู้บางหน่วยในสาระการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ นาฏศิลป์ และอื่นๆ ที่เหมาะสมสำหรับนำมาจัดการเรียนรู้ได้ตามแนวทางของโครงการ อะไรที่ไม่เหมาะก็ใช้วิธีอื่น เช่น จัดการเรียนการสอนในห้องเรียนดั้งเดิม เหล่านี้เป็นต้น

การริเริ่มโครงการนี้มีความน่าสนใจหลายอย่างด้วยกัน โดยเฉพาะความเป็นเครือข่ายครูและความเป็นเครือข่ายโรงเรียนซึ่งลงทุนพัฒนาคนรุ่นอนาคตด้วยกัน ซึ่งการมุ่งลงทุนไปที่การสร้างคนและพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานแก่พลเมืองเด็ก | สร้างความรู้ให้เป็นทุนทางสังคมที่ติดอยู่กับตัวของปัจเจกและอยู่ในความเป็นชุมชนระดับต่างๆ | และพัฒนาการจัดการ ที่มีปัญญาการปฏิบัติของคนลงมือทำ กำกับอยู่เบื้องหลัง | เหล่านี้ นอกจากสอดคล้องกับแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างมากแล้ว ก็นับว่าเป็นปัจจัยบ่งชี้การพัฒนาที่ยั่งยืนที่ดีที่สุดอย่างหนึ่ง

อีกทั้งเท่าที่ผมเห็น คุณครูและเครือข่ายโรงเรียนเหล่านี้ ไม่เพียงมีพลังความสนใจที่แสดงผ่านการสมัครเข้าร่วมโครงการเองแล้วเท่านั้น แต่เป็นเครือข่ายของคนและโรงเรียนที่มีบทเรียนและทุนประสบการณ์ในแนวทางที่จะทำอยู่แล้วอย่างหลากหลาย

อย่างที่โรงเรียนบ้านหนองไผ่อำเภอหนองบัว นครสวรรค์นั้น ก็เป็นโรงเรียนตัวอย่างความสำเร็จของประเทศ ทั้งโครงการสวนป่า สวนสมุนไพรในโรงเรียน โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำส้มควั่นไม้และการทำเกษตรอินทรีย์ เหล่านี้เป็นต้น ซึ่งทำให้มีของจริงและบทเรียนจากความเป็นจริงทางการปฏิบัติ ที่เป็นทุนตั้งต้นเพื่อพัฒนาไปสู่อนาคตที่ดีมากยิ่งขึ้น

ยิ่งไปกว่านั้น เมื่อทำให้การพัฒนาเครือข่ายในครั้งนี้ มีความเป็นารจัดการความเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบ ด้วยการวิจัยที่ตัวเองโดยเครือข่ายผู้ปฏิบัติและมีพี่เลี้ยงทางวิชาการจากมหาวิทยาลัยมหิดลคอยสนับสนุน ความสำคัญของโครงการนี้จึงอยู่ที่การทำเพื่อเป็นกระบวนการเรียนรู้ สร้างบทเรียนจากความเป็นจริงของการ แปรแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติที่สะท้อนขึ้นมาจากชุมชนฐานราก อีกทั้งก่อเกิดด้วยพลังของ โรงเรียนและการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับพลเมืองและคนส่วนใหญ่ของประเทศมากที่สุด.

หมวดหมู่: การบริหารจัดการ การจัดการความรู้

คำสำคัญ: การถอดบทเรียนและพัฒนารูปแบบ เครือข่ายครูวิจัย เศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนบ้านหนองไผ่ อำเภอหนองบัว นครสวรรค์

สัญญาอนุญาต: ซีซี: แสดงที่มา-ไม่ใช้เพื่อการค้า-อนุญาตแบบเดียวกัน

สร้าง: ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 10:32 แก้ไข: อา. 29 พ.ย. 2552 @ 09:13

ความเห็น

1.

ขจิต ฝอยทอง

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 10:39

#1699677 [ลบ]

- ตามเครือข่ายนี้จากพี่ใหญ่ครับ
- นาง นงนัท สนธิสุวรรณ
- ได้ความรู้มาก
- มีการถอดบทเรียนออกมาหลายชุดครับ
- ขอบคุณาจารย์ที่เอามาให้อ่านครับ

2.

หนานเกียรติ

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 10:43

#1699691 [ลบ]

สวัสดีครับอาจารย์

แวะมาเยี่ยมอาจารย์ครับ

วันก่อนไปนั่งดื่มกาแฟที่ศาลาอยู่กับคุณเอก เห็นว่าที่เบิกมันปิด เลยไม่ได้เข้าไปชมครับ ผมเล่าให้แม่แฉว่าว่ามีรูปแฉวาอยู่ที่นั่นด้วย แก่ต้นเดินใหญ่

ชีวิตผมเริ่มลงตัวแล้ว กับการทำที่พักเล็ก ๆ ที่ดอยมูเซอ จ.ตาก ควบคู่ไปกับการทำพิพิธภัณฑ์ลาหู่
ทำที่พักเพื่อให้มีรายได้ ทำพิพิธภัณฑ์เพื่อให้นักศึกษาเรียนรู้กับคนรุ่นใหม่ครับ
อยากเข้าไปคุยและขอคำปรึกษาอาจารย์มาก ๆ เลยครับ

3.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 11:17

#1699761 [ลบ]

สวัสดิ์ครับอาจารย์ขจิต ฝอยทองครับ : ถ้าอย่างนั้น นอกจากมีเครือข่ายจากพี่ใหญ่ อาจารย์นงนาท สนธิสุวรรณ
ของอาจารย์ขจิตแล้ว อาจารย์พนม จันทร์ดิษฐ์นี่ก็เป็นหนึ่งในผู้ที่เป็นแหล่งวิทยากรให้กับเวทีคุยกันในบล็อกนี้
ของคนหนองบัวร่วมกับอาจารย์นะครับ

4.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 11:54

#1699828 [ลบ]

สวัสดิ์ครับหนานเกียรติ : สักวันจะพาน้องๆและครอบครัวไปเยือนบ้านหนานเกียรติที่ตากดีกว่า เพราะที่บ้านผม
ที่บ้านห้วยส้มที่สันป่าตอง ก็มีแนวคิดทำอย่างบ้านหนานเกียรตินี้ครับ แล้วก็เหมือนอย่างที่อาจารย์พนมที่ผมได้
คุยถึงในบันทึกนี้ มีความสนใจด้วยครับ เพราะฝั่งบ้านผม ทั้งวางแผนการใช้สอยพื้นที่ตามสัดส่วนในแนว
เศรษฐกิจพอเพียงนั่นเลย แล้วก็ออกแบบบ้าน ซื่อไม้ มาให้ช่างพื้นบ้าน ช่วยทำเป็นบ้านที่อยู่กับธรรมชาติให้มาก
ที่สุดครับ

มีอาคารสำหรับทำกิจกรรมชุมชนอย่างที่เป็นแนวการทำงานและการใช้ชีวิตไปด้วยของผมกับภรรยาครับ คือ
เป็นที่แสดงงานศิลปะ แหล่งการเรียนรู้ชุมชนในด้านที่ผมอยากนำมาจัดแสดงให้ดู ที่นั่งคุยและพบปะเสวนาทาง
วิชาการกับงานเคลื่อนไหวทางความคิด แหล่งจัดกิจกรรมเจริญสติภาวนา เอาไว้รองรับเพื่อนๆที่ทำงานหนังสือ
และงานศิลปะ กับคนทำงานวิชาการแนววิจัยชุมชนรวมทั้งช่างชาวบ้าน ที่เป็นคอเดียวกัน

มีบางอย่างที่จะต้องเปลี่ยนแปลงอยู่บ้างก็คือ สระบัว ซึ่งแม่ยายและพ่อตาผมช่วยปลูกให้ผมเอาไว้ศึกษาและเขียน
รูป แต่ในนั้นเลี้ยงปลาตะกั้งและปลานิลมากมาย ก็กะว่าจะเป็นแหล่งโปรตีนที่ไม่ต้องซื้อหาแหละครับ แต่พอ
เขาโตเต็มที่แล้ว ก็ทำกินไม่ลงครับ เพราะเวลาผมและทุกคนในบ้านเดินไปให้อาหารทุกๆเย็นนั้น ผมกับพวก
ปลาในบ่อก็คันเรียนรู้ที่จะผูกพันกันไปโดยไม่รู้ตัว กระทั่งเวลาเดินผ่าน ก็เหมือนกับพวกเขาพากันกระโดดโลด
เต้น ผุดผองผางขึ้นมาทักทาย เดินไปทางไหนก็ว่ายน้ำกรูตาม ตกลงเลยจับขึ้นมาทำกินเป็นอาหารไม่ลงครับ
เลยเน้นปลูกผัก ต้นไม้ดอกไม้ ไม้ไผ่และหน่อไม้หวาน และผลไม้ แต่จะไม่เลี้ยงสัตว์ไว้กินหรือขาย

รูปของเขื่อนั้น วลาคนดูและผมได้อยู่พาเดินชมรูปเขียนไปด้วยกัน ผมก็จะเล่าถึงที่มาของรูปด้วยเช่นกันว่าผมอ่านเรื่องราวของเขื่อนและเรื่องราวของหนานเกียรติยามดึกแล้วประทับใจ แล้วก็สื่อความประทับใจเพื่อให้กำลังใจแก่หนานเกียรติกับครอบครัวด้วยการเขียนรูปนี้ขึ้น ทุกคนก็จะประทับใจเหมือนกับทุกคนในบล็อกที่เอ็นดูเขื่อนและประทับใจวิถีคิดในเรื่องต่างๆของหนานเกียรตินะคะ

ผมกะว่า หลังจากแสดงและปิดนิทรรศการนี้แล้ว จะถ่ายเอกสารชนิดคมชัดแล้วก็เข้าครอบครัวนี้ให้หนานเกียรติกับครอบครัวนะคะ ส่วนรูปจริงนั้นขอยืมไว้ตระเวนจัดแสดงในโอกาสอื่นๆก่อน ตั้งใจว่า หลังจากที่เขื่อนได้เรียนจบมัธยมแล้วก็จะมอบรูปต้นฉบับจริงให้เขื่อน เพื่อให้เป็นทุนความงดงามของชีวิตที่สะสมไว้แต่ก่อนเก่าจากครอบครัวและพ่อแม่ สำหรับเป็นกำลังใจและเป็นแรงหนุนส่งให้เขาได้เติบโตองกงามต่อไปนะคะ

5.

ครูกิม

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 12:05

#1699849 [ลบ]

สวัสดีค่ะอาจารย์

- เครือข่ายครูพัฒนาการเรียนการสอนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะสร้างศักยภาพทางวิชาการให้แก่ครูและสร้างพลังเครือข่ายทั่วประเทศโดยกระบวนการวิจัย
- โรงเรียนที่ได้รับการดูแลโศกตีมามาก ๆ นะคะ เป็นการนำหลักปรัชญาและแนวทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่ระบบการศึกษาและการจัดการเรียนการสอนในขั้นพื้นฐาน มีการบูรณาการท้องถิ่นและภูมิปัญญา
- วันที่ ๘-๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ หนานเกียรติ และทีมงานจิตสาธาณะ จะไปจัดค่ายให้ที่โรงเรียนวิทย์สัมพันธ์ค่ะ เป็นการเรียนรู้ท้องถิ่นค่ะ
- ขอขอบพระคุณอาจารย์ค่ะ

6.

ขจิต ฝอยทอง

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 12:12

#1699859 [ลบ]

- เห็นอาจารย์พูดถึงบัว
- เลขเอามาฝาก
- จากไร่ผมครับ
- พยายามทำไปเรื่อยๆ

7.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 12:27

#1699888 [ลบ]

สวัสดิ์ครับคุณครูคะ : อย่าลืมนำมาบันทึกถ่ายทอดคู่กันฟังบ้างนะครับ รูปแบบการทำเป็นกิจกรรมค่ายและหน่วยประสบการณ์ย่อยๆในกิจกรรมค่าย ก็เป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจมากครับ เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเป็นนวัตกรรมชุมชนและสร้างการเรียนรู้ทางสังคมให้กับผู้เรียนด้วยครับ ปัจเจกและกลุ่มความสนใจย่อยๆที่มีรายละเอียดแตกต่างกัน จะสร้างประสบการณ์ตรงเพื่อเรียนรู้ไปด้วยว่าเรามีตัวตนที่พอดีอยู่ตรงไหนและจะอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุขได้อย่างไร ซึ่งเป็นการเรียนรู้เพื่อได้ความสำนึกต่อสาธารณะที่คือรูปแบบหนึ่งครับ จะตามอ่านนะครับ

8.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ศ. 27 พ.ย. 2552 @ 12:28

#1699891 [ลบ]

สุดยอดเลยครับอาจารย์จิต เห็นแล้วอยากไปกินข้าวกับน้ำพริกเลย

9.

พระมหาแล ข้าสุข(อาสโย) [IP: 118.172.150.203]

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 18:41

#1702779 [ลบ]

วัดหนองไผ่ มีญาติมีศักดิ์เป็นปู่ นามสกุลเดียวกับอาตมา ท่านเป็นมรรคทายกวัดด้วย

เคยนิมนต์ชักชวนให้ไปเป็นเจ้าอาวาสเพราะทราบว่างเว้นเจ้าอาวาสบ่อย ๆ

ดูเหมือนจะปีนี้นี้แหละเห็นลงข่าวหนังสือพิมพ์วางศิลาฤกษ์สร้างโบสถ์

ก็ยินดีด้วยมาก ๆ เลยที่มีผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้นำทั้งการศึกษาและเศรษฐกิจชุมชนในหมู่บ้าน

10.

พรชัย

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 18:52

#1702800 [ลบ]

เข้ามาเรียนรู้งานวิจัยครับ น่าสนใจ

11.

จตุพร วิศิษฏ์โชติอังกูร [IP: 58.9.104.234]

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 19:05

#1702818 [ลบ]

แจ้งข่าวอาจารย์ครับ

พรุ่งนี้จะมี พี่ครูนก จุฑารัตน์ จะเดินทางมาที่ เบิกมานครับ คาดว่าน่าจะถึงสักก่อน ๑๐ โมงเช้าครับผม

12.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 20:41

#1703045 [ลบ]

กราบนมัสการพระคุณเจ้า พระอาจารย์มหาและครับ : ที่โรงเรียนบ้านหนองไผ่ นอกจากมีผู้บริหารและครูเก่งแล้ว การริเริ่มของครู โรงเรียน กับเครือข่ายชุมชน ก็น่าจะส่งผลมากต่อโอกาสการพัฒนาสุขภาพของชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิตของชาวบ้านครับ เป็นแห่งหนึ่งของชุมชนหนองบัวที่ชาวบ้านและครอบครัวของเด็กยัง

ขาดการเข้าถึง โอกาสการพัฒนาต่างๆอีกมากครับ ความจำเป็นเยอะแยะหลากหลายอย่างนั้น ให้การสนับสนุน
ได้ดีที่สุดก็คงจะเป็นเรื่องการศึกษาที่มีพลังต่อการนำการเปลี่ยนแปลงที่พอเหมาะพอดีอย่างนี้แหละนะครับ

13.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 20:49

#1703068 [[ลบ](#)]

สวัสดีครับท่านผู้อำนวยการ คุณครูพรชัยครับ ขอบคุณและยินดีที่คนเมืองยะโสแวะมาอ่านและทักทายกันครับ

14.

วิรัตน์ คำศรีจันทร์

เมื่อ ส. 28 พ.ย. 2552 @ 20:59

#1703097 [[ลบ](#)]

เห็นคุณครูนก จุฑารัตน์ เข้ามายกอยู่เหมือนกันครับ ตั้งใจไปดูงานหรือไปธุระที่ไหนด้วยหรือเปล่าครับ
หากถึงร้านเบ๊กมันแล้วขอรบกวนใครช่วยโทรบอกสักหน่อยได้ไหมครับเนี่ย จะพาเดินดูรูปและขอเลี้ยงข้าว
มือเที่ยงฝีมือคนสาละยมือหนึ่งทั้งคุณเอกและคณะของน้องครูนกเลย อันที่จริงคุณครูจุฑารัตน์นี่เขาเพื่อนของ
น้องสาวผมด้วยครับ แต่คงไม่ได้ไปรับให้มาเจอกัน ทั้งเพราะอยู่ถึงเมืองมินคนละฟากของกรุงเทพฯ และผม
ก็ไม่มีรถนะ